

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Diaboli atrâ formâ apparentes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

fecit, quocunque demum fecit modo; dum texit, protexit. Malus dæmon, simia Dei, producit & ipse monstra, Deo vel iubente, vel permittente; sed longè alio fine. Id enim Deus facit, ut potentiam suam ostendat, ut prodigijs sua & sacramentorum vis innotescat; ut succurrat sanctis; ut virtutes defendat; ut moneat; ut emendet; ut clementer puniendo sanet; ad quas res etiam dæmones, tanquam iræ suæ instrumenta, adhibet; immò etiam ob utilitatem proborum, quorum per dæmones virtutem exercet. Ab alio fine monitrificus est Orcus. Nam nefarius Spiritus idem cum facit, vel terrere vult, vel torquere, vel prodere, vel fallere, vel, quod non inuitus facit, punire & perdere: Quas ob causas plurima sanè Acherontica monstra legimus, iustissimo numinis iudicio, nequissimo dæmonis consilio, hominibus sæpè apparuisse, vel certè alia prodigia Stygijs artibus procurata. Modi sunt varij, quibus hic se Proteus sistit contuendum; quibusque vera, vel ficta monstra oculis fascinatorum, aut non fascinatorum objicit. Siquidem & ipse ut formidabile monstrum se representat; & eos quos in possessionem accepit, monstris similes reddit; & denique in veris vel apparentibus monstris variorum animalium fabricandis laborat. Quæ tria genera ordine percurremus, ut videas non jam Ianum geminum, seu Quirinum, seu Consivium, seu Iunonium, seu Curiatium dicere posse:

Nomina ridebis, modo namq; Patulcius idem,

Et modo pacifico Clusius ore vocor:

sed multò magis talem nominum & formarum varietatem Auernalibus polypis conuenire.

In primis, igitur quia ipse Spiritus, tanquam abortiuus, è celo cecidit, atque ex Genio pulcherrimo, in deformem admodum draconem est mutatus; de iusto peccator, de capace beatitudinis damnatus, ex angelo diabolus; idcirco ut vel hinc homines vitia abominentur, cogitur plerumque talis apparere, qualis est, hoc est, monstruosus; tametsi subinde etiam se in Angelum lucis sinatur transfigurare. Hinc varios horribilesque prodigiosarum belluarum vultus induit, ut olim Iobum tentaret; ut alios vel in vrbe, vel in solitudine commorantes diuexa-

II.

Petr. Binsfeld. in tract. de Confessione. nib. maledicor. prælud. 12. Vide Cæli Rhodig. l. 16. Lect. antiq. cap. 5. Matth. 4.

diuexa-

- diuexaret. Et quanquam nescitur, quo schemate Christum sic allocutus, facile tamen cogitatur fuisse tale, ex quo bestia illa nosceretur. Quin etiam, quando formam humanam mentionitur maligni Spiritus, plerumque alij sunt proceriores, vel exiliores, vel etiam nani, gibbosi, naso longo & digno Dunstani forcipe, pedibus caprinis, dentibus aprinis; capite cornuto, vngula fissa, Æthiopico vultu. Ita notus ille Chrysolus, ad extremum veniens, eadem hora, qua iam de corpore erat exiturus, apertis oculis vidit, teterrimos viros, & nigerimos Spiritus coram se absterere, & vehementer imminere, ut ad inferni claustra eum raperent. Ille superbix, ille auaritiæ, ille luxuriæ finis erat, quem luculentè describit D. Gregorius, inducijs carentem. Ita quinquennis ille blasphemulus malignos ad se venisse Spiritus tremantibus oculis puer aspiciens, cepit clamare: obsta pater, obsta. Qui clamans declinauit faciem, ut se ab eis, in sinu patris absconderet. Quem cum ille tremens requireret, quid videret? Puer adiunxit, dicens: Mauri homines venerunt, qui me tollere volunt. Instissimè. quamuis enim tu filius fueris albæ gallinæ, oratio tamen tua & virulenta lingua Genios non meruit candidiores.
- Atra quoque Æthiopis imagine visus est alastor Brunoni Episcopo Herbipolensi, sedens in saxo Danubij, non procul à Grænone, ibi, vbi vorticosum barathrum aquam contorquet, nauis hinc hiatu maximo haurit atque absorbet, nisi remis pro viribus incumbatur. Quod contigit, eum Episcopus Cæsarem comitaretur, secundo Danubio in Austriam descendentem. Fugauit hoc monstrum, & insidias eius, signo crucis sacer Antistes, quod utique Cæsari malum struebat inter vortices, quibus intorta nauis obliqua ageretur, & pessum iret. Sed vicit Æthiopem candor Episcopi ostendens quàm utile sit pios habere in comitatu. Anno Christi 1578. celebris illa saga Ioanna Haruillera confessa est magistratui, se diabolo (qui specie hominis atri apparebat staturam humanam excedentis, atrisq; vestibus induti) inde à duodecimo sua ætatis anno fuisse oblatam à matre. Cur atro diabolo? ut vel inde cognosceret puella, se malo domino tradi, & idcirco reslirét. Nota est memorabilis illa Athenodori Philosophi historia, cui vigilanti consimile visum obuenit
- S. Greg. lib. 4. dial. cap. 38.
- S. Gregor. 1. 4. dial. c. 18.
- Auentin. 1. 5. Annal. Boiorum.
- Ioan. Bodin. Pref. in Demonoman.
- Plin. lib. 7. epist. 27.

obuenit infesti idoli obambulantis humana macilenta specie, procera, squalida, catenis vincta, quod in aedibus propter allatas à maligno spiritu molestias, jam diu desertis, indicauit locum, vbi inuenta sunt ossa infesta catenis & implicita, quæ corpus æuo terraque putrefactum nuda & exesa reliquerat, vinculis. Sed de hac vmbra dubitari potest, animane fuerit, an Genius malus. Valerium Maximum audiamus. *Apud Aetium, inquit, M. Antonij fractis opibus, Cassius Parmensis, qui partem eius secutus fuerat, Athenas confugit: vbi concubina nocte, cum solitudinibus & curis mente sopita in lectulo iaceret, existimauit ad se venire hominem ingentis magnitudinis, coloris nigri, squalidum barba, & capillo demisso: interrogatumque, quisnam esset, respondisse xaxo d' ai noua. Perterritus deinde tam terrore visu, & nomine horrendo, seruos inclamauit, sciscitatumque est, si quidem talis habitus, aut intrantem cubiculum, aut exeuntem vidissent? Quibus affirmantibus, neminem illuc accessisse, iterum quieti, & somno se dedit: atque eadem animo eius obuersata est species. Itaque fugato somno, lumen introferri iussit, puerosque à se discedere vetuit. Inter hanc noctem & supplicium capitis, quo eum Caesar affecit, paululum admodum temporis intercessit. Aduertit Thyraeus terriculamenta eiuscemodi nocturna mortes hominum portendere. Hæc nigra orci monstra pleraque sceleratis missa, terrorem iniecerunt, vt exitium suum vel cauerent, vel ad aliorum exemplum in hac vita inciperent; quod sanè Alastores isti subiinde, ingratijs suis ac vel inuiti, facere coguntur.*

Sed ad Christianos redeamus Tartareis monstris, patientiæ causa, vexatos. Refert Ioannes Diaconus, Spiritum quendam habitationem suam habuisse, post absidem oratorij, vbi S. Gregorius Deo laudes consueuerat celebrare; eundemque, intempestiuo sæpius incurfu S. virum orationi intentum tumultuosissimè perturbasse: equos ex stabulo eduxisse: duos ex ipsis præcipites egisse: viros religiosos eiusdem cum B. Gregorio professionis; nunc in forma cati vnguibus tentasse lacera- re, nunc sub specie Æthiopsis lanceâ petiuisse. Adeò infestus est Deo per preces supplicantibus, vt varias artes excogitet, quibus orationes sacras interrumpat. Præsertim autem ijs, qui

L I I I I

à turba

Valer. Max
l. 1. c. 7. n. 7.

Pet. Thyraeus
de locis infe-
stis. p. 1. c. 6.

III.
Io. Diacon.
in vita S. Gre-
gorij l. 4. c. 39.